

Les Bigades Internacional eren una formació militar de voluntaris estrangers que participarien en la Guerra Civil espanyola per defensar la Segona República, els brigadistes venien a lluitar moguts per les seves ideologies antifeixistes. Alguns d'aquest venien per lluitar en una cosa que en el seu país ja no podien fer res com podien ser els alemanys o els italians. Aques brigadistes no portaven cap tipus d'ajuda armamentística sinó que venien amb molt poca cosa, fins i tot alguns només venien amb que portaven posat, ja un cop aquí sels alimentava i sels donaven armament.

El govern constitucional de la República Espanyola va autoritzar la formació militar de les Brigades internacionals el 22 d'octubre del 1936. En realitat els primers voluntaris antifeixistes havien arribat a Espanya poc després de la sublevació e 1936 y el principi de la resistencia popular.

Un decret aparegut en la *Gaceta de Madrid* del 27 de setembre del 1937, firmat pel ministre de la Gurra Indalecio Prieto, va establir l'Estatuto Legal de las Brigadas Internacionales.

Les Brigades Internacionals van arribar a agrupar uns 35.000 homes (pero no més de 15.000 al mateix temps) de diverses nacionalitats i iseologies, tot i que la majoria d'aquests brigadistes arribaven moguts per les seves ideologies antifeixistes. Dels voluntaris estrangers més de la quarta part van ser francesos, però hi van haver més de 3.000 italians y més de 5.000 autro alemanys. Segons l'autor Bayac en el seu llibre *Les brigades Internacionals*, presenta unes xifres

aproximades de la gent i dels llocs de prosedencia d'on venien, les xifres són les següents: 9.000 francesos, 5.000 alemanys i austriacs, 4.000 polacs, 4.000 balcànics, 4.000 italians, 3.100 britànics, 2.000 belgues, 2.000 nordamericans, 2.500 escandinaus i 2.000 més d'altres nacions.

Les brigades internacionals van participar decisivament en diverses de les principals i decisives batalles de la Guerra Civil: las de la Ciutat Universitària madrileña de la tardó de 1936, el Jarama, Brunete, Belchite y la llarguissima batalla del Ebre.

El comité de Londres per la No-Intervenció en la guerra espanyola, tras llargues negociacions, va arribar el 5 de juliol de 1938 a un acord per la retirada de les forces extregeres. Evidentment, si no s'hagues fet així el bandol de Franco hauria estat seriament afectat y hauria perdut més. Els voluntaris internacionals constituïen una part petitíssima en l'ejercit governamental republicà, tant que el bandol sobrebat tenia com un component importantíssim en totes les ordres dels apots foranis (legió Condor enviada per Hitler; cents de milers de mercenaris marroquís; cents de milers de soldats enviats per Mussolini- simultaneament uns 50.000--; uns 10.000 soldats enviats per Salazar ). Però era obvi que els sublebat no ho compliren.

En setembre de 1938 Hitler va amensar a Checoslovaquia per que la ceda la regió dels Sudets de majoria ètnica germànoca. França i Inglaterra van accedir, trencant els tractes vigents y sense consultar a Checoslovàquia ni a la URSS:en el contuberni de Munich, els primers ministres Chamberlain y

Dalier, junt a Mussolini i Hitler, refan un mapa i l'imponen cam dictat al gocer checoslovac.

El contuberni de Munich tenia una clara significació; es una alianza de Fransa, Inglaterra, Italia i Alemanya contra Russia i tambe sens subte contra Espanya. Devant aquesta hostilitat, i en un gran esforç per aconseguir-la neutralitat anglo-francesa deslligant-se de tot tipus de vinculació internacional que no fora de les potències occidentals, el govern de la República Espanyola va optar par posar fi a la presència de les Brigades Internacionals per tots els motius esmentats avans.

El 28 d'octubre del 1938 Barcelona donà l'adeu al poble espanyol a les Brigades Internacionals, les quals surtiren del nostre país per raons d'estat

No els va ser fàcil tornar als seus països o a altres. El reccionari govern francès els va prohibir molts el creuament de la frontera (als refugiats antifeixistes alemanys, italians, polacs, hongaresos, austríacs a menys que justifiquessin un domicili a França).

Tres mesos després les forces sublevades van assaltar Barcelona. La guerra es prolongaria fins el 31 de març de 1939.

## BATALLES

### **\*Batalla de Brunete**

Combat de la Guerra Civil que es donà a terme prop d'aquesta vila de Madrid entre el 5 de juliol i el 25 d'agost del 1937. Va ser iniciada pel general Miaja per trencar la pressió contra els revoltats contra Madrid, amb la col·laboració de la Divisió Lister i de les Brigades Internacionals. La legió Condor ajudà als franquistes. En aquesta batalla els republicans guanyaren poc terreny a canvi de les notables pèdues.

### **\*Batalla del Jarama**

Episodi de la Guerra Civil espanyola que tingué lloc a la vora d'aquest riu del 5 al 25 de febrer del 1937. L'exèrcit franquista dirigit pel general Orgaz, tenia com a objectiu aïllar les comunicacions de Madrid tallant la carretera de València, però la contra ofensiva de l'exèrcit republicà (Brigades Lister, El Campesino...) ho impedí. Durant els combats es produïren unes deu mil baixes entre morts i ferits en cada bàndol.

### **\*Batalla de Belchite**

Acció bèl·lica de la guerra civil que tingué lloc aprop d'aquesta vila, al front de l'Aragó, a l'agost-setembre de 1937. Fou una iniciativa de l'exèrcit republicà, dirigit pel general Pozas, per aturar la pressió de l'exèrcit rebel al front de N. Finalitzà amb l'ocupació de la localitat per part de l'exèrcit republicà, el 6 de setembre, quan l'ofensiva general s'aturà a Saragossa.

### **\*Batalla de l'Ebre**

Batalla lliurada durant la Guerra Civil entre el 25 de juliol i el 17 de novembre del 1938, va ser la més sangnient i llarga del conflicte (116 dies i sobre els 40.000 morts). Aquesta batalla s'inicià quan el bàndol Republicà desencadenà una gran ofensiva a l'Ebre amb l'objectiu d'alleugerir la pressió dels rebels sobre el País Valencià. Va ser una batalla de desgast. Les forces rebels enprengueren la contra ofensiva el 6 d'agost, però les tropes republicanes van resistir fins el 2 de setembre, els rebels a partir d'aquell temps no van poder guanyar terreny fins que van aconseguir que els republicans comencessin a recolar i per tant es van veure obligats a replegar-se a l'altre banda del riu. El 17 de novembre és pot dir que és pot donar per finalitzada aquesta batalla. Va ser una batalla guanyada pels franquistes ja que els republicans no estaven gens preparats per realitzar una batalla de desgast, perquè no tenien l'armament necessari per.

realitzar aquest tipus de batalles, a més tampoc podien presumir d'una disciplina militar que li portés a la victòria cos a que els franquistes si ho tenien, i sobretot, la gran superioritat aèria dels franquistes que va ser un dels principals motius de la derrota republicana

### **Les Brigades Internacionals**